

bestaar imellem Landbrugsministeriet og Krigsministeriet, og den vil Landbrugsministeren ikke fravige. Vi have forhandlet Sagen i Finansudvalget, og Landbrugsministeren har der lige over for os erklæret, at han en Gang har reddet 20 eller 30 smukke Bøgetræer i Dyrehaven, som vare dømt til at fældes, de stode i Vejen for Kanonerne, og Landbrugsministeren har over for os udtalt, at det vilde have skamskændet Skoven, hvis disse Træer vare blevne fældede. Det glæder mig, at den ærede Minister er skredet ind i rette Tid og har faaet frelst disse Træer, saaledes at de ikke faldt for Krigsministerens Økse, men det er ikke altid muligt at tænke sig, at Landbrugsministeren kan være til Stede og passe paa, naar Krigsministeren hugger i Dyrehaven, og jeg synes derfor, at det var bedst, at denne Overenskomst mellem disse to Ministerier blev hævet, saaledes at hver havde sit at passe, og at Krigsministeren ikke blandede sig ind i et Forhold, som egentlig talt ikke vedkommer ham.

Det andet Forslag, der er stillet af Mindretallet — Nr. 21 paa Udvalgets Liste — vedrører en Bevilling til et Tilskud til det kongelige danske Landhusholdningsselskab. Det er jo en meget gammel Forening, og det er Tilskuddet 8,200 Kr., som Mindretallet ønsker nedsat med 2,600 Kr. Nu skal jeg villig indrømme, at Landhusholdningsselskabet har et godt gammelt Navn i det danske Landbrug, at der var en Tid, hvor det omtrent var den eneste Organisation, som Landbruget havde i vort Land, og at dette Selskab har indlagt sig stor Fortjeneste af Landbruget skal jeg være den sidste til at bestride. Det forekommer mig imidlertid, at dette Selskab ikke nær spiller den Rolle nu som tidligere. Vi maa huske paa, at Landboerne og Landbruget nu have organiseret sig ud over hele Landet, de staa med en stor og talrig Række Foreninger, der igen slutte sig sammen i Fællesorganisationer og Fællessamvirken, og det gælder ikke alene de store Landbrug, men ogsaa de mindre Landbrug, Husmændene, der ligeledes ere ved at organisere sig over hele Landet. Jeg tror derfor ikke, at Landhusholdningsselskabet længere har den Betydning, som det har haft tidligere. Jeg ved godt, at Ministeriet har brugt Selskabet til at indhente Oplysninger om Spørgsmaal, som Ministeriet ønskede belyste, men saa vidt jeg ved, udsendes der nu ogsaa Spørgsmaal til Landboforeningerne, og det er jo sikkert, at Landboforeningerne ere udmærket godt i

Stand til at kunne give Ministeriet alle de Oplysninger, det ønsker, idet de raade over Kræfter, som virkelig ere i Stand til at besvare alle Spørgsmaal, som vedrøre Landvæsenet. Men saa kommer hertil en anden Ting, og det er, at dette kongelige danske Landhusholdningsselskab forekommer mig at flotte sig i alt for høj Grad med Statens Penge. Naar man faar en saadan stor Bevilling som 8,200 Kr., er det ikke altid, at vedkommende ser saa nøje paa Skillingen; man tillader sig Udgifter og Flotheder, hvor der godt kunde have været sparet noget. Det er saaledes oplyst for os i Udvalget, at dette Selskab f. Eks. her i København betaler en Husleje af 4,000 Kr., det bor selvfølgelig meget flot og meget elegant. Det forekommer mig ikke, at det er nødvendigt, at dette Selskab skulde anvende saa stort et Beløb i dette Øjemed. Men naar Staten betaler Halvdelen, de 2,000 Kr., til Hjælp til deres Husleje, saa kan naturligvis et saadant gammelt Selskab flotte sig og leje sig Lokaler i en af de fineste Bygninger og et af de fineste Kvarterer; vi have her i København. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen Grund til at oprettholde denne store Bevilling. Vi have ikke villet foreslaa den helt strøget, men vi foreslaa den nedsat med et passende Beløb 2,600 Kr. Jeg tror, at man ogsaa fra anden Side har Øje paa dette Selskab, og jeg tror, at ad Aare — jeg venter ikke, at denne Ændring bliver vedtaget i Aar — ville de Tanker, jeg har udtalt her, vinde Hævd, saa at der kan indføres en Besparelse paa dette Punkt, og de Penge, der da spares her, kunne jo muligvis paa andre Punkter ganske anderledes og meget bedre komme Landbruget til Nytte.

P. T. Nielsen: Paa mine Medforslagsstilleres og egne Vegne skal jeg tillade mig at anbefale et Ændringsforslag, som findes trykt uden for Betænkningen under Nr. 3, og som gaar ud paa, at der ydes 15,000 Kr. til Oprettelse af et Landbrugsmuseum i Aarhus. Da Forslaget hviler paa den Forudsætning, at Landbrugsmuseet ude i Lyngby deles, maa det maaske være mig tilladt med nogle Ord at omtale dette Museum og dets Forhistorie. Derved vil der ogsaa fremkomme en Begrundelse for vort Ændringsforslag. Landbrugsmuseet ude i Lyngby blev grundlagt i 1888, idet der forud for den store nordiske Udstilling var nedsat en Komite, som tog dette Spørgsmaal under Overvejelse. Det var nu afdøde